

Кругова Юлія Петрівна,

викладач кафедри фундаментальної та мовної підготовки,

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

Умови сьогодення диктують нам свої наративи. Здебільшого навчання в багатьох ВНЗ Харкова проводиться дистанційно, онлайн. Звичайно, в цьому є свої переваги та недоліки. З точки зору екології, напевне, це перевага, адже немає необхідності використовувати транспортний засіб, щоб переміститися фізично з однієї точки міста в іншу, тому що завдяки новітнім технологіям можна надати чи отримати необхідний матеріал, перебуваючи в різних кутках світу і лише маючи доступ до мережі Інтернет. Але коли мова йде про вивчення (навчання) мови як іноземної, постає перше питання про відсутність мовного середовища, адже здобувачеві-іноземцю під час вивчення української мови воно необхідне для того, щоб мати змогу сприймати на слух лексичні одиниці, конструкції, фрази і поповнювати власний лексичний запас та спілкуватися українською вільно. Як стати "просоленим огірком"? Як же ми можемо вирішити це питання?

Наразі ми пропонуємо висвітлити деякі прийоми і методи вивчення української мови як іноземної у дистанційному онлайн-форматі, враховуючи переваги. Як ми знаємо, багато країн зараз відмовляються від дистанційної форми навчання через те, що вважають його не доцільним. Але, на превеликий жаль, наша країна (особливо її східна частина) наразі перебуває в таких умовах, які змушують нас прийняти цей виклик і працювати лише дистанційно (онлайн). І перед нашими філологами постає доволі нелегка задача: навчити здобувача українській мові як іноземній за відсутності мовного середовища. Що ж тоді робити в такому випадку? Звичайно, діяти! Звичайно, спілкуватися зі здобувачем мовою, котрій потрібно навчити. Сучасні технології зараз дозволяють нам використовувати демонстрацію

екрана в якості наочності, куди ми можемо включити і малюнки, і слова, і фрази, і тексти, й інші різноманітні вправи. Також так само, як і в аудиторії, ми можемо використовувати дошку для вивчення прописних літер абетки, написання окремих слів чи фраз і т.д. А для кращого сприйняття на слух будь-якої лексики викладачі спонукають до перегляду на заняттях короткометражних відеороликів, котрі містять тематичну лексику або конструкції, потім обговорити переглянуте. Під час вивчення нових слів можна поставити запитання: "На що схоже слово?", провести аналогію з рідною мовою здобувача, або з мовами, якими він володіє добре; таким чином він отримає асоціативний ряд і, можливо, краще та швидше запам'ятає нові лексичні одиниці. Також є доцільним і ефективним запровадження так званих мовних клубів, де вітчизняні та іноземні здобувачі мають змогу дізнатись про різні мовні новини, нововведення, цікавинки, самі запропонувати тему для обговорення, висловити свою думку і, звичайно ж, поспілкуватись українською та поповнити мовний запас. В таких клубах можна навіть організовувати інтелектуальні ігри на мовну тематику, ділити порівну здобувачів на групи, котрі будуть змагатися між собою (в яких будуть брати участь однаково вітчизняні та іноземні здобувачі).

Таким чином, ми розуміємо, що маємо зацікавити здобувача. А щоб зацікавити, необхідно позитивно мислити, позитивно ставитись до оточуючих та лояльно оцінювати засвоєні знання не лише на заняттях. Не менш важливим аспектом є й індивідуальний підхід до кожного, виявляти потреби та відповідно заповнювати прогалини. Для того, щоб це реалізувати, викладач має сам бути наповненим, випромінювати багато позитивної енергії, мати натхнення реалізовувати свої ідеї та плани, передавати цю жагу іншим, а також мати терпіння і сприймати спокійновсі помилки оточуючих, щоб екологічно допомогти їх виправити. Необхідно помічати життя, ділитись гарними новинами, цікавими подіями, створювати теми для дискусій та "підігрівати" бажання вивчити іноземну мову!